

kar še sedaj ni tako zelo opaziti. Darovalcem gre vsa zahvala in je razveselljivo povedati, da imajo naši ljudje odprto srce do ubogih šolo-obskurajočih otrok, zavedajoč se, da je to v teh časih potrebno in koristno za narod in državo!

Ljutomer. Preživeli smo zimo. Sneg ni bil majhen, a naglo nas je zapustil. Sonce in jug sta ga pregnala. Hvala Bogu, n. k. si je od-dahnil, ker pričelo se je delo, česar zaradi velikega snega nismo mogli. Nezgode nas tarejo. Draginja velika, zaslužka malo, a žrtev si pa neče dopovedati, da je draginja. Saj bi še sio, če bi primerno z draginjo rase delavske meзде. Lansko leto je stal kilogram moke (bele) 6 din, a delavec je zaslužil 12 din. Letos, da o beli moki sploh ne govorim, enotna je dovolj draga, a delavec zasluži isto kot lani... Da je to težek položaj za družine s številnimi otroki, mi ni potrebno posebej navesti. Proč je zima, dolgih zimskih večerov ni več. Petrolej ne pride več toliko v poštev. Na karte smo ga dobili, kot tudi moko, da karte imamo, le denarja ne.

Dravsko polje

Hoče. Pred 40 leti sta stopila v zakonski stan in postala gospodarja na svojih lepih kmetijah cerkvena ključarja g. Anton Vernik, župan hoče, in Jernej Frangež iz Bohove. G. Verniku je blaga, vzorna žena in mati pred 18 leti umrla, Jernej Frangež pa je do letos s svojo vrljo soprogo vzorno in uspešno gospodaril. Oba sta bila trdna narodnjaka in sta tako vzgojila tudi svoje otroke, g. Vernik je bil prvi slovenski župan v Hočah. Otroci so bili in so še požrtvovalno delavni na vseh poljih javnega življenja: gospodarskem, prosvetnem in političnem. Letos je g. Frangež Jernej izročil svoj lepi dom v mlade roke sinu Lojzku, ki si je pripeljal na dom hčerko g. župana Vernika, gospodično Treziko. Vsa leta sta bila prvovrstna delavca pri Prosvetnem društvu kot odbornika in neumorna člana dramatskega odseka, Lojzek kot načelnik ter predsednik FO in Trezika kot načelnica DK in cerkvena pevka. Ob vstopu v novo življenjsko pot so ju pozdravili in spremljali zastopniki in zastopnice vseh organizacij. Staršem želimo, naj jim večer življenja v miru, zadovoljnosti in krepkem zdravju poteka, novoporočena pa vedno spremljaj na novem potu božji blagoslov, poročstvo uspešnega in plodonosnega življenja. S svojim dosedanjim delom sta si dala najboljšo spominek ter postavila trajen spomenik na svoja mlada leta!

Hoče. Na gostiji Vernik Trezike in Frangež Alojzija so udeleženci darovali za farne uboge 430 din in za novo bogoslovje 350 dinarjev. Najlepša hvala blagim darovalcem, ki jim Bog stotero povrni, novoporočencema izrekamo najskrenejše čestitke ter na mnoga srečna leta!

Sv. Janž na Dravskem polju. Zadnjič smo čitali, da se iz Sv. Lovrenca na Dravskem polju pritožujejo, češ da so pri njih ženini na karte, pomišljali smo in sklenili, da danes tem potom vprašamo imenovane, ali so pri njih tudi neveste na karte. Mi imamo namreč ženinovo preveč, dočim nevest ne manjka. Prosimo torej Sv. Lovrenčane, da nam sporočijo odgovor na naše vprašanje z dodatkom, ali bi tudi za nas šentjanžane

imeli kaj nevest, da bi mi lahko naše odvišne žene spravili v sveti zakon. — Zadnji pust smo res dobro porabili, porok res veliko.

Haloze

Sv. Barbara v Halozah. Pred kratkim nas je obiskal banovinski zadržni referent g. Ludvik Puš, ki je imel predavanje o zadrugah in združništvu z ozirom na novo ustanovljeno osrednjo »Kmetijsko zadrugo« za ptujski okraj, ki je najpasivnejši in tudi zato najbolj potreben združništvu samopomoči. Gospod Puš, ki je obenem tudi voditelj Mladinske Kmečke zveze za Slovenijo, je tudi predaval o Kmečki zvezi, ki je stanovska organizacija vseh, ki se pečajo s kmečkim delom in živijo na kmetih. K temu se še doda pojasnilo, da Kmečka zveza ni organizacija samo za izrazite kmete, ki imajo vozno živino, ampak je za vse. Toliko v pojasnilo tistim, ki napačno tolmačijo Kmečko zvezo, češ da gorman in vsi mali kočarji niso kmetje in da za nje ni važno pristopiti. Po predavanju banovinskega referenta je predaval tudi okrajni tajnik Kmečke zveze, ki je obenem tudi poslovodja Vinarske zadruge v Ptuj. Tudi on je poudarjal važnost združništva in Kmečke zveze. Da pa je ustanovitev združnih poslovalnic bila res nujna, nam pokazuje veliko število članov razumevanje, nas prepričuje pa tudi nasprotovanje kot dokaz, da smo na pravi poti. Zborovanje je vodil domači g. župnik ob velikanski udeležbi ljudstva in so se mnogi odšli ter ni bilo več prostora. Po predavanjih smo se vpisali v novo ustanovljeno Kmečko zvezo in izvolili svoj odbor. Do sedaj je to najmočnejša skupina Kmečke zveze v Halozah in še pristopajo. V združnem oziru pa imajo tudi ostale 3 zadruge tukaj največ članov, ker se zavedamo, da en posameznik zase ne pomeni nič, v združni skupnosti pa je moč, ki se je ne sme prezirati. Le tako naprej, brez bojzani.

Slovenska Krajina

M. Sobota. Gospodarske težave so že marsikoga zapeljale v skušnjava in med te spadajo tudi tri ženske, ki so hotele na lahek način priti do življenjskih potrebščin. Zato so v neki temni noči izrabile priliko, se preoblekle in maskirale ter odšle in si nabasale krompirja, kolikor so ga pač mogle nositi. Nesreča v sreči je zanje bila ta, da jih je pri »podjetnem« delu motil lajajoči pes, ki je zbudil gospodarja, ki je tatice pregnal. Posrečilo se mu je eno ujeti, a je zaradi maskiranosti ni prepoznal. Upamo, da bodo kmalu prišle v roke pravice! — Letošnja zima je bila za ribe prava nesreča. Kajti poleg hude zime, ki sicer ni držala dolgo, je tudi letos Mura zamrznila, zato so bile ribe obsojene na smrt, saj jih je tudi zgubilo precej življenje s tem, da so v zamrznjeni zimi poskakale na led, kjer so postale plen kmetov, ki so jih gladko pobrali ter si privoščili protizakonito pečenko, nekateri ščke so bile težke preko 5 kg. — Naše Muzejstvo društvo je pretekli teden imelo svoj občni zbor. Za predsednika je bil ponovno izvoljen g. Gumilar, a tajniške poste je prevzel namesto premeščene prof. Liške doseđanj knjižničar. — Dr. Vučak štefan, zdravnik naše zdravniške občine je napredoval v višjo skupino. Čestitamo!

Rakičan. Prejnjšo nedeljo se je poročila gđ. Rajner Marika z g. Gybrek Kolomanom, uslužbencem v Benkovi tovarni. Poročil ju je nevestin brat g. kaplan Janez Rajner. Čestitamo!

Bogojna. Dramatski krožek našega FO in DK se je pred kratkim zopet postavil z znano igro v 5 dejanjih »Revček Andrejček«. Igra je vsestransko zelo dobro izpadla. Vse vloge, predvsem pa Andrejček, Hrastar in Marička so bile zelo dobro podane. Za zaključek pustnega časa pa so na dnevnem redu zopet kar tri vesele enodejanka. Prijatelji smeja in veselega razpoloženja, pridite, ne bo vam žal! Režisersko mesto pri obeh prireditvah zavzema naš znani prosvetni delavec g. Maučec, ki nam vkljub raznim neugodnostim še nikoli ni odrekel svoje pomoči. Za vse delo in žrtve naj sprejme od nas g. Maučec najtoplejšo zahvalo.

Turnišče. Pri nas smo z zadovoljstvom sprejeli na znanje, da je naš rojak Pergar Ignac, sin tukajšnjega mehaničnega mojstra, ki je bil dostoj na polikuznji, sprejet v službo pri mestni občini pri avtobusnem podjetju v Mariboru. Želimo, da nam na takem mestu dela le čast!

Nedelica. Pretekli teden je naša občina zaplenila posestniku in mlatilničarju 50 metercentov rži in pšenice. To je storila zato, ker je nameraval žito prodajati preko maksimalne cene. Občina bo žito prodajala po maksimalni ceni.

Sv. Sebečan. Pri nas sta bila poročena žekš Karel in Sukičeva, sestra kaplana v Beltincih. Bilo srečno!

Širom Prekmurja. Kakor smo že svoječasnno na tem mestu poročali, je še pri nas precejšnje pomanjkanje učiteljskih mest, kar na skrajni severni meji nikakor ne moremo odobravati. Sicer nam je prosvetno ministrstvo v tem oziru precej šlo na roko in nam je poslalo nekaj novih moči, kar je pa daleko premalo. V Prekmurju so namreč nastavljene na novo sledeče abiturientske učiteljske moči: Cvenkel Franc v Gaberju, Klemenčič Vladimir v Fikšincih, Merkun Miroslav v Dobrovniku, Plevnik Rudolf v Črensovcih in Josip Vertič v Gerlincah. Prosilil in želeli bi, da se pri nas učiteljska mesta izpopolnijo, ker je to nujno potrebno iz nacionalnih in narodnostnih ozirov.

Konjski okraj

Prihova. Kaj je novega na Prihovi, pogosto vprašajo znanci in prijatelji. Naj pa zadoštim vaši radovednosti in vam tu v najbolj razširjenem listu na štajerskem navedem nekaj novic s Prihove. Samo tri poroke so bile letošnji predpust. Vse tri so bile iz vasi Raskovec, kjer je bil doma en ženin in dve nevesti. Vsi trije se pišejo Pem. Prvi se je poročil ženin Pem Alojzij, p. d. Reparjev, ki je poročil vdovo Senica Treziko, p. d. Šrebljaško, in se je tja preselil. Druga je bila poroka neveste Pem Helene, p. d. Tratnikove, dne 17. t. m. Tja se je priženil Flis Anton, p. d. Mežnarjev s Prihove, ki je bil načelnik tukajšnjega FO in tajnik JRZ. Na prijetni gostiji pri Mežnarju so nabrali veselje svatje 170 din za novo bogoslovje v Mariboru. Hvala jim. Tretja poroka pa je bila zopet iz Reparjeve hiše. Necesta Pem Francka se je poročila na Matijevo, 24. t. m., s Kobale Viktorjem iz Gornje Ložnice,

Naravnost pobesneli muslimanski masi je uspela na večih mestih premostitev jarkov in naslonitev številnih lestev na obzidje. Toda niti en Turčin se ni ugnil potegniti do vrha lestve, ker je poprej štrbunknil v vodo v jarku radi udarca s helebardo, sulico, sekiro ter kladivom, držače lestev pa so parili s kropom ter vrelo smolo, da so prostovoljno poskakali v jarke. Krogle iz topov po obrambnih stolpih so prevračale vedno bliže se pomikajoče lesene turške turne, mušketirji so redčili iz strelnih lin z vso sigurnostjo muslimanske rezerve.

Prvotna srditost splošnega naskoka je pojenjavala, ker so bili obzidni jarki prenapolnjeni z mriči in ranjenci, ki so vpili na pomoč ter svarili rezerve pred ponovitvijo brezuspešnega ter naravnost brezglavega napada.

Iz treh turških taborov so se oglasili na umik pozivajoči zvoki tromb, tatarski bobni so zaropotali, razdalja med jarki in napadalci se je vedno bolj večala...

Prvemu in glavnemu naskoku sta sledila do večera 17. septembra še dva, ki sta končala prav tako porazno za turške bojne sile.

Divjanje Turkov po mariborski okolici in Slovenskih goricah

Sultan Sulejman in njegovi glavni vojni svetovalci najbrž že ob prvem pogledu na močno utrjeni Maribor niso verjeli, da jim bo uspelo zavzetje mesta z naskokom. Iz turškega glavnega stana v Graškem predmestju je bilo

izdano ob prihodu 16. septembra povelje, da morajo strokovnjaki nad Mariborom poiskati mesto, na katerem bi bilo najlaže prebresti Dravo.

Močan oddelek islamskih roparjev in požigalcev se je odcepil pri Mariboru 16. septembra od glavne armade z nalogo, da poišče prehod preko Drave pod mestom. Tem tolpam je uspelo, da so zadele na najbolj plitvo mesto pri Vurbergu, kjer so reko preplavale in se razkropile z ognjem in mečem po Ptujskem polju.

Iz podanega opisa je razvidno, da se je kakih sto tisoč mož turške glavne vojske utaborilo po mariborski okolici na levem bregu Drave in so ostali tamkaj štiri dni.

Zgodovina štajerske beleži, da so se manjše ropazeljne čete Turčinov ločile od glavne armade in so razgrajale, ropale ter doprinašale strašna hudodelstva po Slovenskih goricah. Oskrunile so cerkev sv. Jakoba, sv. Jurija ter sv. Ilja. Kjer so pa neustrašeni slovenski sinovi ohranili ter obranili hiše božje, tam so ogrdili divjaki pokopališča. Tudi k Sv. Petru pri Mariboru so prihruli. Požgali so župnijsko cerkev in podružnico Device Marije na Gorci.

Pravljica iz one strašne dobe pripoveduje: Ko so vihrali Turki proti Sv. Petru, so bežali ter se poskrili stari in mladi. Gorski cerkvenik se je potuhnil v najbolj globoko luknjo v kleti mežnarje, učitelj pa je zbežal v bližnjo hosto ter si poiskal tamkaj varno skrivališče.

stopnicah. Kadar je poplava v Vučuju, pa je promet mogoč seveda le s čolni in te čolne privezujejo h kolom pred hišami.

8000 kg olja iz enega samega morskoga sesalca. Iz Valparaisa v južno ameriški republiki poročajo, da so tam ulovili ogromnega kita. Potem ko je top sprožil v njegovo telo harpuno, je trajalo še tri ure, preden so ga ukrotili in potegnili v bližino ladje, kjer so mu morali še z nekoliko strelj upihnuti življenje. Ni bilo lahko delo, spraviti njegovo 15 ton težko truplo na krov ladje, kjer so toliščo pod njegovo kožo predelali takoj v olje. Ta tekočina je sprva zelo gosta in jo pridobe v treh različnih kakovostih, med katerimi je ena rumena, druga črna in tretja bela. Ogro-

župnija Venčesi in je tja šla za gospodinjjo. Vsem trem parom Bog daj obilo sreče!

Frankolovo. Naša Gospodarska zadruga je pod spretnim vodstvom g. Goršeka znatno napredovala in se razširila. Značilno vodilno mesto zavzema tudi g. Slapnik, ki se vedno napredno udejstvuje. Naša dolžnost je, da našo zadrugo podpiramo in pa kupujemo edino tukaj. — Pri nas imamo tudi treznostni naraščaj, ki ga vodi naš g. provizor Sunčič, ki že dolgo časa vodi akcijo za iztreženje naroda kot bivši škofijski vodja treznosti. Skrbimo, da bo naša mladina vzrasla v duhu treznosti, ker le taka bo zmožna za naloge v bodočnosti, ki jo bodo čakale. Bog blagoslovi vse skupne napore za našo dobrobit.

Savinjska dolina

Sv. Pavel pri Preboldu. Kmalu se bomo poslovili od električnega omrežja Sv. Pavel pri Preboldu, od katerega smo dobivali električni tok preko četrstoletja. Sedaj napeljavajo nov vod od KDE iz Velenja, ki bo v 1 mesecu zgotovljen. Ob tej priliki opozarjamo merodajne faktorje, da nam izposlujejo enako število javnih luči. Dosedaj je bilo v vasi toliko javnih luči, kolikor je bilo članov konzorcija za njih ugodnosti. V Dolnji vasi bi bile na mestu javne luči pri obeh kažipotih.

Smartno ob Paki. Velika tatvina lesa pred sodiščem. Pred celjskim sodiščem so se zagovarjali radi tatvine lesa na postaji v Smartnem ob Paki štirje lesni delavci, oziroma splavarji, ki so v treh mesecih ukradli iz lesnega skladišča v času nakladanja za okrog 6000 dinarjev lesa. Sodišče je dolgoprstneže obsodilo: Meh Antona na 4 mesece strogega zapora, Meh Franca na 3 mesece in 10 dni, Pirtošek Franca pa na 4 mesece zapora, vse pogojno za dobo 3 let, ker so škodo poravnali; dočim je sodišče četrtega obtoženca oprostilo.

Celjska okolica

Male dole. Kakor drugod, tako se tudi pri nas čuti občutno pomanjkanje in draginja. Toda za-

hvalimo Boga za ljubi mir in prosimo še v bodoče, da nam bodo prihranjene strašne preizkušnje, ki jih morajo prenašati vojskujoče se države. Pri nas smo imeli pretekli teden svatbo. Poročila se je vrla Marijina družbenica Pšeničnik Ema z g. Turk Francem, p. d. škrjancem v Špitalcu. Prav mnogo sreče in božjega blagoslova želimo novoporočencema. Bog daj, da bi doživela še zlato poroko v iskreni medsebojni sporazumnosti. — Zalovali smo za našim voditeljem dr. Korošcem, a zaupajmo, da imamo pri Bogu priprošnjika, ki bo prosil za svoj narod v bodočnosti.

Nova cerkev. Naše »Slov. kat. bralno društvo« ima zelo obsežno knjižnico z zabavnimi, poučnimi knjigami. Vsak bi moral vstopiti kot član, ker je članarina malenkostna. Naša mladina se bo samo ob čitanju dobrih knjig vzgojila v kremenite, dobre značaje, ki jih v tem času zelo potrebujemo.

Razgarce-Pristava. V župni cerkvi v Novi cerkvi sta bila poročena g. Brezovšek Dominik, sin bivšega župana Višnje vasi, in gđ. Pečnik Roza iz Nove cerkve. Mi vsi želimo mladima novoporočencema obilo sreče in božjega blagoslova v novem stanu. Gospodarilo bosta na novem domu v Pristavi. Bog daj, da bi doživela v pravem, vzornem zakonu še biserno poroko. — Globoko žalost smo občutili ob izgubi našega dr. Korošca, a upajmo, da bo njegov naslednik dr. Kulovec sledil stopinjam svojega prednika za blagor naroda.

Šmarski kraji

Šmarje pri Jelšah. Zadnje nedelje smo imeli v Šmarju ustanovni občni zbor Mladinske kmečke zveze. Razveseljivo lepo število fantov in deklet je prišlo po prvi sv. maši v Gaslini dom, kjer se je zborovanje vršilo. Iz Ljubljane je bil prišel tajnik g. Finc, ki je svoje mlade poslušalce navdušil za mogočno organizacijsko akcijo slovenskega kmečkega stanu in tako položil prve osnutke mladinskemu kmečkemu gibanju v našem okraju. Zborovanje je poteklo v najlepšem razpoloženju in polni načrtov in nad na uspehe

v prihajajočem letu smo se razšli. — Ob priliki poroke Štefana Skale in Francke Šramelj so svatve na pobudo g. župana Turka nabrali za prapor pravkar ustanovljene Mladinske kmečke zveze 100 din in ob isti priliki pevci 130 din, skupaj 230 din. Lep poudarek naše krepke kmečke misli. Vsem darovalcem iskrena hvala!

Šmarje pri Jelšah. V svojem letošnjem precej dolgem kraljevanju se našim ženinom in nevestam pač ni preveč prikupil drugače vesel pust. Le malo gostij nam je privoščil in ostanemo večinoma pri starem. — Naša zimska pomoč, za katero so se naši kraji tako odlično izkazali, a posebno v nemo skrbi za naše ljube šolarčke iz vseh naselij in vasi, da jih izredno visoko število dnevno razveseli s toplim pokrepčilom; še celo ugledni tržani jim sami kuhajo in strežejo, kakor gg. Poglšek, Kovačič in drugi. Pač res prava krščanska ljubezen, ki le dobrote deli! — Predzadnje nedelje smo dobili novo mladinsko organizacijo Kmečke zveze. Kako zaželjena je bila, je dokazala izredno velika udeležba fantov in deklet. Pevec Miha iz Prelog in Stumpergerjeva Minka iz Belega zim bosta po izvolitvi načelovala in Bog daj, da vselej le z najlepšim uspehom v prid našega kmetijstva!

Sv. Križ pri Rog. Slatini. Knjižnica »Slomškovega prosvetnega društva« šteje 708 lastnih knjig. Knjige so ločeno razdeljene na odseke raznih vsebin. Tako na primer mladinski, pripovedni, zgodovinski, nabožni itd. Mladinski šteje 116 knjig. Knjige so namenjene članom. Želimo tudi, da bi vsi drugi farani pridno segali po njih. Do sedaj si knjige izposojuje okrog 60 članov. Seznam knjig je nabit v gospodinjjski šoli. Knjižnica deluje vsako nedeljo in praznik dopoldne. — Sedaj se lepo pripravljamo na sv. misijon, ki se prične pri nas v nedeljo, dne 2. marca. S sv. misijonom bomo doživeli najlepše duhovno preorenje.

Laški kraj

Laško. V sredo, 19. februarja, nas je Prosvetno društvo zopet razvedrilo z uspehim skloptičnim predavanjem »Današnja vojna v besedi in sliki«. Še več takih predavanj naj bo v bodoče! — Naši fantje in naša dekleta, včlanjeni v Fantovskem odseku in v Dekliškem krožku, so odboru zimske pomoči priskočili na pomoč. Začeli so namreč pobirati življenjske potrebščine za šolsko kolonijo po kmečkih družinah. Njihovemu pozivu se je odzvalo že precej družin, katere pa se še niso naj to po svojih možnostih nadoknadijo in darujejo šolski kuhinji, kolikor jim je mogoče. Članom Fantovskega odseka in članicam Dekliškega krožka pa vsa hvala za njihovo človekoljubno delo. — Dolgo se že opaža, da se reveže in berače vedno preganja iz mesta in da ti grede potem v okolico, kjer jih potem ta hrani. Zakaj ne bi tudi mesto prevzelo nekaj tega bremena nase? Saj bi bilo marsikateremu meščanu lažje preživljati 10 revežev kot kakšnemu kmetu enega. Vidi se pa jasno iz tega, kje je ljubezen do bližnjega doma. Občinsko upravo se poziva, da s svojo močjo, v kolikor se da, doseže, da se to breme enako razdeli.

Sv. Miklavž nad Laškim. V nedeljo, 16. februarja, so dekleta, organizirana v Mladinski kmetijski zvezi priredila lepo igro »Lurška pasti-

Pokrajina na vzhodnoafriškem ozemlju. Na sliki vidimo afriške domačine, ki se borijo na strani Italije

mnj sesalec je dal 8000 kilogramov olja. Samo iz njegovega jezika so ga pridobili 800 kg. Prav tako izdaten je bil glede drugih proizvodov, slanina, mesa itd.

Zajec s tremi nogami. V Nечaniku na Češkem je neki lovec ustrelil zajca, ki je imel samo tri noge. Poslal je ustreljeno žival v Prago, kjer so ugotovili, da je žival, ko je prišla na svet, imela štiri noge, vendar je četrta noga pozneje okrnela. Navzlic temu je zajec bil zelo uren. Ko ga je lovec ustrelil, je tehtal štiri kilograme.

Novo italijansko prekomorsko letalo. Stefani poroča iz Rima, da so nedavno preizkusili novo italijansko štirimotorno letalo za prevoz potnikov in tovorov preko Oceana. Akcijski

Ko so se Turki zgubili in je postalo vse tiho, pride cerkovnik iz podzemeljskega skrivališča. Ko gleda okrog in nikogar ne vidi, si upa na prosto. Povsod najstrašnejši prizor! Kakor je po strašni toči žalostno gledati po svetu, tako je bilo tudi tokrat: vse je bilo tiho in mrtvo, žive duše ni bilo nikjer. Gost dim se je valil proti nebu iz hiš, katere so neverniki požgali. Zdjaj se spomni mežnar svojega tovariša učitelja in ga kliče, da bi zvedel, če je še živ. V globokem deblu nekega drevesa se mu ta oglasi in oba sta bila vesela rešitve iz smrtne nevarnosti.

Prav tako si ljudstvo tudi pripoveduje, da so prišli tokrat Turki do »turške meje« — brega v Metavi, nižje Sv. Petra. Tamkaj so se jim postavili prebivalci v bran in so jih zapodili proti Sv. Lenartu. Lenarčani so bežali v cerkev, pripravljeni, da se branijo do smrti. Divji Turčini planejo za njimi in začelo se je ravno pred cerkvo grozno klanje. Ali zdaj vržejo nekateri, v zvoniku skriti, iz visočine na sovražnika več košev čebel, ki nevernike hudo opikajo. Iznenađeni in prestrašeni se niso hoteli vojskovati z drobnimi živalicami in so pobegnili. Komaj so se odtegnili sitnim čebelam, začeli so streljati s krogli iz topov na zvoniku, toda kakor pravi pravljica, se krogle zvonika niso prijele in mu niso nič škodovala.

Ista usoda, kakor cerkev sv. Petra, je zadela tudi Kamnico pri Mariboru. Tamkaj so oskrunili Turki župnijsko cerkev sv. Martina s pokopališčem vred.

IV. poglavje

Turški zid in Ruše

Ako greš iz Ruš proti falskemu gradu, naletiš 4 km od Ruš na ostanke tako zvanega »Turškega zida«. Precej bogata zgodovina Turškega zida je prav tesno povezana z usodo gradu na Fali. Prvotno je bil zid zgrajen kot obramba gradu in božje poti Marije v Puščavi proti mogočnim celjskim grofom.

Turški zid začenja pri 610 m visokem Globokerjevem hribu, kateri prevladuje vso okolico za 337 m. Vrh imevane višine je širok 20—35 korakov. Na Globokerja se naslanja umetno izkopano gradišče. V dobi turških vpadov je sklenilo prebivalstvo iz spodnje Dravske doline, da bo pozidalo na Gradišču utrjen tabor kot zatočišče in prbežališče. Prišlo pa je samo do izravnanja gradbenega prostora. Ker je spadala falska graščina pod benediktinski samostan v Št. Pavlu na Koroškem, je opat Matija Furter (1530—1550) že razpadli Turški zid skoraj na novo zgradil iz kamenja, katerega so dobili dovolj na licu mesta, in ga je močno utrdil. Zid je dobil dvojne strelne line in ena vrata, ki so bila tamkaj, kjer danes prečka ruševine zidu vozna pot ob Dravi. Utrdba je bila visoka 5—6 metrov, široka 2 metra in je segala od Globokerja do Drave. Poleg zidu je bila drča, po kateri so spuščali na sovražnika iz Globokerjevega hriba kamenje in hlobovje.